

Ο Einstein ήταν εκεί!

(Μια αναφορά στην έκθεση Σχεδίου - Σκίτσου)

Εξαφνα, αισθάνεσαι να ξεπηδούν από όλες τις κατευθύνσεις γύρω σου άγνωστες μορφές. Μικρόσωμες, γιγαντιαίες, γκρινιάρες, θυμωμένες, τρομαγμένες, ειρωνικές, τραγικές. Τα παγωμένα πρόσωπά τους αποκτούν χάρτινη σάρκα, στρέφονται, σε παρατηρούν. Οι γραμμές παίρνουν ζωή και γίνονται κίνηση. Κίνηση ακατάπαυστη. Ασπρες-μαύρες φιγούρες διογκώνονται, απελευθερώνονται από τα τετράγωνα κελιά τους και στροβιλίζονται γύρω σου. Ακούς τις φωνές τους, το γέλιο τους, τις κραυγές τους. Σε ζαλίζουν τα ατέλειωτα κνηνητά τους. Σε ξεκουφαίνουν οι καυγάδες τους.

Με την οχλοβόη σε τρομάζει ένας πυροβολισμός! Προσοχή! Οι τροχαλίες άρχισαν να περιστρέφονται! Σε παρασύρει βίαια ένας cameraman καθώς τρέχει προς την αντίθετη κατεύθυνση. Γυρνάς απότομα. Ο Einstein μπροστά σου, παιχιδιάρης όπως ποτέ δεν τον γνώρισες στη Φυσική Ι. Κάτι πήρε τ' αυτί σου για τροπικά νησιά, όμως η σκέψη σου διακόπτεται από... επίμονα βελάσματα. Η σιδερένια πύλη πιο κάτω φαίνεται γνώριμη... Πλησιάζεις. Πού βρίσκεσαι; Μα φυσικά, να το κτίριο Γκίνη. Να και το ξεχασμένο ποδήλατο... Νιώθεις ανακούφιση. Όμως η ένδειξη σε τρομοκρατεί "Ενδμία βραδινό"; Κοιτάς τα ρούχα σου. "Ευλάμπιε!". Ποιός φώναξε; Κοιτάς πίσω σου. Κανείς. Μόνο κάτι ύποπτα υπολείμματα νέφους. Στρέφεις απότομα το βλέμμα σου στον ουρανό. Συννεφάκια; Αρπάξε την ομπρέλα. Είναι δίπλα σου, παρατημένη.

Καθώς προχωράς, ορθώνεται εμπρός σου ένας κυκλώπιος, ακλόνητος, ανθρωπόμορφος όγκος. Τα σκληρά, γεωμετρικά χαρακτηριστικά του σου θυμίζουν μηχανή, μα τα παγερά μάτια του και το βαθύ εξιχνιαστικό



βλέμμα του, είναι περισσότερο από ανθρώπινα. Αισθάνεσαι να αποκαλύπτεται ο τρόμος σου. Πόσο ασημαντά μικρός γίνεσαι ξαφνικά, πόσο αδύναμος! Ένα απαλό αεράκι έρχεται να χαϊδέψει τα μαλλιά σου και να καταλαγιάσει την έντασή σου. Και να μπροστά σου αντικρύξεις μια υπέροχη γυναικεία μορφή. Ενώ τα λιτά της μαλλιά αναταράσσονται ελαφρά από το τρυφερό χάδι του ανέμου, το μακρινό γαλήνιο βλέμμα της νιώθεις να σε ταξιδεύει πέρα από τον ορίζοντα. Ανακούφιση. Τώρα ακούς μόνο τον έντονο παφλασμό των κυμάτων, καθώς σβήνουν πάνω στα βράχια. Αν προσέξεις όμως, διακρίνεις ότι συνοδεύεται από ένα μακρόσυρτο λυγμό. Αμέσως αναδύεται εμπρός σου το τραγικό πρόσωπο ενός άνδρα. Δεν έχει δάκρυα στα μάτια. Όμως φανερά συντετριμένος, υποφέρει. Η ψυχική οδύνη είναι τόσο αφάσταχτη, που λες και ξεχείλισε από την καρδιά του, έφτασε στο πρόσωπο χαράσσοντάς το ολόκληρο, μη βρίσκοντας διέξοδο στα δύο σφαλιστά από τον πόνο μάτια. Κάνεις να ψηλαφήσεις τα ανακατωμένα κυματιστά μαλλιά του. Όμως, σαν να προσπάθησες ν' αγγίξεις έναν Ολύμπιο θεό, εκτυφλωτικό φως σε θαμπώνει. Πετάγεσαι πίσω τρομαγμένος. Το φως που προηγούμενος σε τύφλωσε,

τώρα σιγά σιγά ζωντανεύει εμπρός σου μία απεγάδιαστη ανδρική μορφή, αληθινό πρότυπο αρχαιοελληνικής τελειότητας και ομορφιάς, καθισμένη στο μέσον μιας σοφίτας. Ησυχία. Επιτέλους γαλήνη.

Σύντομα η σοφίτα χάνεται οριστικά μες το σκοτάδι. Μαζί της και η ανδρική μορφή. Η ησυχία διακόπτεται απότομα από δυνατή μουσική. Κοιτάς γύρω σου λες και μόλις συνήλθες από ένα τρελλό παραλήρημα. Οι φιγούρες έχουν επιστρέψει ακινητοποιημένες στα ισόβια δεσμά τους. Γύρω σου κόσμος, συγκεντρωμένος σε μικρές παρέες, περιφέρεται αργά, συζητά δυνατά, αστειεύεται. Απομακρύνεσαι ζαλισμένος και κατευθύνεσαι προς την έξοδο. Αίθουσα 12.

Αφήνεις πίσω σου έναν κόσμο μαγικό, έναν κόσμο τόσο γεμάτο γοητεία και προκλήσεις, όσο προκλητική είναι η αίσθησή του να δημιουργείς από την ανυπαρξία, του να εξουσιάζεις το ακατόρθωτο, να αναζητάς ακατάπαυστα πέρα από τους νόμους της στεγνής λογικής, πέρα από τα όρια της συμβατικής φαντασίας. Έναν κόσμο στον οποίο το να επιζητάς, να ανακαλύπτεις και να απολαμβάνεις την ομορφιά και τη μοναδικότητα σε οτιδήποτε βρίσκεται γύρω σου, το να πυροδοτείς αδιάκοπα τη φαντασία σου και να διατηρείς ανυπότακτη τη σκέψη σου, το να επιμένεις να ονειρεύεσαι, δεν είναι σπατάλη χρόνου ή ουτοπία. Είναι το ίδιο το πάθος για ζωή. Για μια ζωή περισσότερο ανθρώπινη από αυτή που τείνει καθημερινά, όλο και πιο βίαια, να μας επιβληθεί.

Χριστοδουλοπούλου Ροζαλία
4ο έτος Ηλ/γων Μηχ/κών &
Μηχ/κών Η/Υ Ε.Μ.Π.

Ακαδημαϊκή Κίνηση

Εκδόθηκε το πρόγραμμα Ειδικών Μορφωτικών Εκδηλώσεων του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών για την περίοδο

Εκδηλώσεις του Ε.Ι.Ε.

από Νοέμβριο 1996 μέχρι Μάιο 1997.
Ο πρώτος κύκλος ομιλιών με τίτλο "Ο Εγκέφαλος και οι λειτουργίες του"

σκοπό έχει την ενημέρωση στις σύγχρονες προσπάθειες διαλεύκανσης των μηχανισμών που διέπουν τις ανώτερες

νοητικές λειτουργίες, όπως σκέψη, μνήμη, αντίληψη και μάθηση. Ο δεύτερος κύκλος με το γενικό τίτλο "Άγιον Όρος: Πνευματικότητα, Ιστορία, Τέχνη" περιλαμβάνει σειρά διαλέξεων για την ιστορία και την πνευματική ζωή της μοναστικής πολιτείας, από τη δημιουργία της, τον 9ο αιώνα έως σήμερα.

Ο τρίτος κύκλος φέρει το γενικό τίτλο "Το Πέρασμα από τον Πολυθεϊσμό στον Μονοθεϊσμό", ο τέταρτος

κύκλος, έχει γενικό τίτλο "Παιδεία και Μετάφραση (18ος - 20ός αι.)" και πραγματεύεται ιδιαίτερος τους διαύλους επικοινωνίας του νεότερου ελληνισμού με την Ανατολή και Δύση. Εκτός από τις ομιλίες έχουν προγραμματιστεί παράλληλες εκδηλώσεις με προβολές επιστημονικών ντοκυμανταίων των τριών θετικών Ινστιτούτων του Ε.Ι.Ε. και συζήτηση Στοργυγυλής Τραπεζής με θέματα όπως "Τα βιομηχανικά αρχεία: κύτταρο ιστορίας ή

χαρτί ανακάλυψης;", "Προς την κοινωνία των πληροφοριών - Ο ελληνικός Πολιτισμός μοχλός ανάπτυξης", "Κατανόηση και αποδοχή των εφαρμογών της Βιοτεχνολογίας από το κοινό", "Η ιστορία των επιστημών συνιστά ιστορία";

Πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να πάρουν από την κα Ελένη Γραμματικοπούλου, υπεύθυνη Μορφωτικών εκδηλώσεων του Ε.Ι.Ε. (τηλ.: 7246618, 7729811, εσωτ. 224).

Αφιέρωμα

Σ' έναν ποιητή που έφυγε

Το Περιοδικό τιμώντας τη μνήμη του ποιητή Τάσου Ζερβού που έφυγε πρόσφατα και του οποίου ποιήματα είχαν φιλοξενηθεί στο παρελθόν στις στήλες του, δημοσιεύει το ποίημά του «Ελαιογραφία και τοπίο λύπης έξω από το Λαύριο τον Ιανουάριο του 1989» από την Συλλογή «Προσωπογραφίες ή το Μεσιανό Κατάρτι», που κυκλοφόρησε μετά το θάνατό του.

Όπως απάτητη ακτή
που πολύπλανος λαός
την προσπερνά και την αφήνει
γιατί δεν θέλουν οι χρονοί,
ξένη μου ήσουν κι άγνωστη θα μείνεις.
Ευλογημένο να 'ναι τ' όνομά σου που δεν ξέρω.

Καθόσουν σαν τον ήλιο στο πεζούλι
κι άκουγες την ελιά που δεν την είχαν μαζέψει
παράπονο απ' του κόσμου τα μεγάλα.

Φιλύποπτα οι φρουρές μου σε κοιτούσαν
γιατί έπρεπε να σε κρατήσουν μακριά μου.

Και να 'θελα,
δέν θ' άφηναν γι' ακρόαση
άλλη ομορφιά ή λύπη,
γι' αυτόν τον μήνα οι σίχτοι είχαν τελειώσει.

Κι όμως η λύπη πέρασε όπως πάντα
-πάντοτε η λύπη τις φρουρές εξευτελίζει-
λύπη για σε, για την ελιά, για το πεζούλι,
που από τότε έχει πάει κι έχει καθίσει
-ένα ακόμα γλαρόνι μέσα στ' άλλα-
στο μεσιανό μου, το καλό, το ελάτινο κατάρτι
αυτό που με βαρβαίνει και από παιδί με πάει.

Unicef

Έκθεση για την κατάσταση των εμβολίων

Η Unicef και η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.) δημοσιοποιούν για πρώτη φορά την έκθεση για την "κατάσταση των εμβολίων παγκόσμια".

Η μελέτη αναφέρει ότι θα μπορούσαν να σωθούν εκατομμύρια παιδιά αλλά προειδοποιεί για τις τραγικές συνέπειες στην περίπτωση που η έρευνα και η ανosoποίηση μειωθούν εξαιτίας ανεπαρκούς υποστήριξης.

Οπωσδήποτε, η έκθεση για την "Κατάσταση των Εμβολίων & της Ανosoποίησης Παγκόσμια", προειδοποιεί ότι παρά τις δραματικές προόδους στη μοριακή βιολογία και στη γενετική μηχανική, η υπόσχεση που μας δίνει η επιστήμη για την ανάπτυξη

νέων και βελτιωμένων εμβολίων και υπηρεσίες ανosoποίησης, μπορεί να χαθεί, εκτός εάν η διεθνής κοινότητα συνεχίσει να υποστηρίζει την επιστημονική έρευνα και την παγκόσμια ανosoποίηση με επαρκείς οικονομικούς πόρους για νέα εμβόλια.

"Αυτή η έκθεση ρίχνει φως σε πολλές επιτυχίες και προκλήσεις της παγκόσμιας προσπάθειας για την προστασία των παιδιών από ασθένειες που προλαμβάνονται με τον εμβολιασμό".

Επίσης, η έκθεση φέρνει στο φως τις επιτυχίες στη μάχη κατά της πολιομυελίτιδας. Μέχρι το έτος 2000, η πολιομυελίτιδα αναμένεται να εξαλειφθεί - κι



έτσι οι κυβερνήσεις θα εξοικονομήσουν περισσότερο από 1,5 εκατομμύριο δολάρια το χρόνο από το κόστος των εμβολίων. Ας σημειωθεί ότι μέσα στο 1995, περίπου τα μισά παιδιά του κόσμου μας κάτω των πέντε ετών - 300